

2138

LA CAMPANA DE GRACIA.

DONARÁ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

CADA NÚMERO **5** CÉNTIMS PER TOT ESPANYA.

Números atrassats: 10 céntims

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ: Llibreria Espanyola, Rambla del Mitj, 20, botiga. BARCELONA

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA pesetas 1'50 Cuba y Puerto-Rico, 2.—Estranger, 2'50

COSAS DE ULTRAMAR

LA GAMPANYA DE 'N SALMERÓN

NS falta espay per reproduhir y hasta per extractar los magnífichs discursos de propaganda pronunciats per en Salmerón, atleta de la paraula y del pensament, en alguns pobles de la vehina provincia de Tarragona.

Lo mateix á la capital que á Reus, de igual manera al Vendrell que á Vallis, que á la petita població de

Vimbodí en la qual hi alenta un ardent amor á la causa de la República del que 'n participan tots los vehíns sens escepció, D. Nicolau Salmerón ha sigut fidel, eloqüent y genial intérprete de las aspiracions que animan á la fusió republicana. Y per tot la séva veu ha sigut entesa y aplaudida ab entussiasme.

Cert es que tant com l' inspirada paraula del apóstol, realsada per l' exemple constant de sas austeras virtuts y pels resplandors puríssims de una conseqüencia acrisolada, influheixen en la consciencia del poble honrat, sense distinció de classes, las miserias, las desventuras, las iniquitats, la postració, la ruina espantosa á que han conduhit al país los governs de la monarquía.

Tal com entre las densas tenebras brilla mes esplendent la llum, aixís mateix la veu eloqüent del eminent filósop y probat home públich adquireix una ressonancia maravellosa entre 'l desgabell de las situacions que després de otegar l' esperit públich y enervar las energias del poble, no s' han preocupat mes que de oprimirlo y explotarlo á mansalva en benefici propi.

La crítica acerada de la política monárquica que á tal estat ens ha conduhit, té en llabis de 'n Salmerón, l' autoritat irrecusable del home públich que sempre ha estat al servey de la patria, que may ha rendit parias ni als apetits ni á l's concupiscencias que han acabat per fer aburrible la política á la gran massa neutra de l' opinió. Sense que ningú pugja desmentir las sevas afirmacions, ha pogut pintar de má mestra las irritants sofisticacions de las lleys democráticas, que desarrolla-

BAZAR DE LA ISLA DE CUBA

PINAR DEL RIO

INCOMUNICACION

VICTORIA DE LAS TUNAS

EXPEDICIONES FILIBUSTERAS

TROCHA MARIEL-ARTEMISA

TROCHA DE JUCARO MORON

—Si 'l negoci va continuant aixís, no hi haurá més remey que tancar la botiga.

das per qui las sent y las estima podrian ser salvadoras, y que en mans dels monárquichs, que un dia al veure perduts las adoptaren, s' han convertit en un padró de infamias y d' escandols.

Sense que ningú haja pogut objectarlo, ha demostrat que las solucions autonómicas y reformistas, qu' exigeixen los graves problemas de Cuba y Filipinas, no poden aplicarlas los monárquichs e care que vulgan, per estar renyidas ab la essencia de las sevas institucions y ab la índole dels seus compromisos, sino 'ls republicans que sempre las han patrocinadas, principalment lo mateix Salmerón, en plé Congrés, veyentse tatzat de filibustero per la llopada monárquica, que de moment avuy las aclama, ab l' intent segur de realisar ab ellas una nova sofisticació.

Perque sempre que la patria está malalta, acuden los monárquichs á la farmacia democrática en busca de remey; pero quan vé l' hora de suministrarli, putiners de mena y sofisticadors de rassa, l' emporcan ó l' aygaleixen.

Y després exclaman: —Ja ho veyeu: las medicinas democráticas, no produheixen cap efecte.

* *

Importa, donchs, que 'ls republicans reivindicuem á la major brevetat, perque 'ls instants son preciosos, lo dret de assistir á la patria malalta, no sols ab los medicaments democráticos sino també ab los nostres cuidados personals. Aixís ho exigeixen á la vegada que l' honra propia, la intensa gravetat de la malaltia que sufreix.

Hi ha pretensió mes natural que aquesta?

Donchs hem de cumplir a tota costa, sense reparar en dificultats y realisant tots los sacrificis que sigan necessaris.

Una gran part dels antichs republicans al constituir la fusió ja hem fet el mes important, el que s' creya impossible: el de olvidar per sempre mes agravis, ressentiments, incompatibilitats de humor y aquellas diferencias doctrina's. tan inoportunas, que ns tentan dividits y reduhits á la impotencia.

Avuy som molts: dintre de poch serém tots, si tots com es de creure estiman á la patria y senten la necessitat imperiosa de salvarla.

Durant aquests vintitres anys hem constituhit una forsa negativa, gracias á faltarnos la unitat de pensament y de conducta y una estreta disciplina. Del desconcert republicá que feya que no anessim resoltament en lloch, ni á la revolució ni á las urnas, del dissentiment continuu que ns tenia fraccionats, qui se n' aprofitava eran los monárquichs.

De molts poblacions de Catalunya, genuinament republicanas, se n' ha apoderat lo caciquisme mes asquerós, gracias á las complacencias de alguns republicans, que per miserias purament de localitat, s' han prestat á secundarlo. Naturalment, la majoria dels vehins que senten los ideals desinteressats y aburreixen tota concupiscencia, s' han mantingut retrats, fins al extrém de arribar á aburrir, vensuts pel desengany, la vida pública.

A redimir aquests pobles de tals impuresas, hem de consagrarnos ab la mateixa eficacia, ab que l' agricultor se dedica á purgar de malas herbas lo camp que ha de cultivar. Una propaganda sana com la de n' Salmerón y una organizació sólida com la que procuran establir per tot las Juntas provincials de Fusió republicana produhirán lo degut efecte, y ja en las mes proximas eleccions que se celebren, ha de deixar sentir lo part. republicá fusionat las sevas energias, contrariant las traficas del caciquisme monárquich, mes que per guanyar puestos, per demostrar davant del país la nostra resolució de no cedir, fins á realisar la purificació del sufragi universal. Y no hi ha dubte que l' país lliberal en massa, s' apressurarà á seguirnos, dispostat á apoyarnos en tot lo que convinga.

* *

Mentrestant, los carlins que conspirin, que s' preparin per encendre 'ls horrors de una nova guerra civil.

Contra 'ls tigres del absó utisme amamentats á pits de las situaciones monárquicas; contra 'ls eterns somnadors de un retrocés deshonros é indigne, qual sol' anunci ns avergonyeix davant de tot lo món civilisat; contra 'ls que per únich remey á las desventuras de la patria, li ofereixen la perspectiva de las ferocitats de una guerra salvatge y la promesa de un régimen de opressió y de estúpida teocracia, s' alsarà la bandera republicana, símbol de progrés y de dignitat, y ab ella triuñarem, perque tothom que senti un alé de amor á las ideas modernas, formarà al costat nostre.

Ja que las oligarquias imperants, avuy mitj podrides y descompostas, no serveixen per contenir las audacias carlistas qu' ellas han promogut, será precis que l' partit republicá, quan arribi l' hora, s' mostri digne hereu de las generacions lliberals, qu' en lo que va de sigle, derramaren generosos la seva sanch per assegurar la llibertat d' Espanya.

Contra l' absolutisme, la República. Contra la boina y el gorro-frigi.

P. K.

CONTRAST.

Lo bisbe de l' Habana no va volguer de cap manera pendre part en los funerals de n' Cánovas.

En cambi l' cardenal bisbe de la Seu va concedir cent dias de indulgencia als que assistissen al enterro de un ex-coronel carlí, mort en aquella ciutat, y que siguió durant l' última guerra l' assot sanguinari dels lliberals.

Ben considerat vos está molt bé lo que 'us passa, Srs. gobernants de la monarquia restaurada: Crieu bisbes y 'us saltarán als ulls.

Ja s' ha publicat lo nou aranzel de Cuba.

La impresió que ha causat es molt trista, entre las classes productoras de Catalunya.

L' augment dels drets de Aduana, restringirá l' consum, y la restricció del consum redundará en detriment de la producció espanyola.

Peró 'ls nostres gobernants son aixís. En lloch de assistir al malalt abusan de las sevas forsas.

Ab motiu de las sangrias de la guerra, la nació necessitava poderosos reconstituyents, y en aquest estat és quan se decideixen á aplicarli la dieta rigurosa.

Lo descalbro de Victoria de las Tunas, es un contratemps molt sensible. Mes que per la posició que han perdut las nostras tropas, ho es per la circunstancia de haver estát lluytant desesperadament quinze dias seguits, sense rebre l' menor ausili.

Ningú diria, en veritat, qu' Espanya ha enviat á l' isla 200,000 homes.

Fins bastants dias després de la rendició no tingué coneixement ni en Weyler, ni ningú, de l' ocurrencia. Si 'ls insurrectes no haguessen deixat anar als presoners, que son els que dugueren la noticia, potser á horas d' ara no se n' sabria res.

Si no es lícit que un general s' adormi sobre 'ls llorers, menos lícit ha de ser encare que s' cali á jaure sobre la palla.

De totes maneres creyém que n' Weyler pendrá una proxima revenja. La patria aixís ho espera.

Si no ho fa, será precis borrar del mapa de Cuba l' nom de *Victoria de las Tunas*, que avuy sembla una irrisió, substituhintlo pel mes exacte de *Derrota dels descuidats*.

En los registres de la propietat de la sola provincia de Zaragoza s' han inscrit en nom del Estat la friolera de 150,000 fincas de propietaris que las han perdudas per no poder atendre al pago de las contribucions.

Avants hi havia á lo menos qui las cultivava; pero ara, en poder del Estat, no hi haurá medi d' evitar que s' converteixin en miserables ermots.

Aquesta es la única manera que tenen de fomentar la riquesa pública 'ls funestos governs de la monarquia restaurada.

M' envían un número del *Diario de Lérida*, corresponent al 10 del actual, ab un sueltet ratllat en el qual diu entre otras cosas: «Empezando por *La Campana de Gracia* que ha hecho más anarquistas que palabras ha publicado... etc., etc.»

Per escriure lo qu' escriu aquest diari de las sagristias, per forsa s' ha de creure que l' ví de las canadellas se n' hi haurá pujat al cap.

Els que han fet anarquistas son els partidaris de la reacció ultramontana, ó á lo menos son ells els que mes s' aprofitan de las sevas barbaritats.

Sento que *El Diluvio* quan s' ocupa de certas cosas torni á desvariejar. De un quant temps ensá feya una mica de bondat; pero á lo millor se distreu y descarrila.

Aixís, per exemple, al ocuparse dels discursos pronunciats per en Salmerón en algunas poblacions de la provincia de Tarragona, que tant han contribuít á despertar l' esperit públich, escriu lo següent comentari: «Bien podemos decir con Hamlet:—Palabras, palabras y palabras.»

Bé y qué vol dir ab aixó *El Diluvio*? Per ventura es possible expressar ideas y propósitos sense valerse del llenguatge? Y l' llenguatge nutrit de ideas, de un home tan inteligent com en Salmerón se fa acreedor á semblant despreci?

Desenganyis *El Diluvio*: hi ha paraulas que sempre valdrán mes que certas accions.

Com per exemple: las paraulas de n' Salmerón y las accions de *La Salvadora*.

Els valencians están indignats contra l' seu país Navarrorreverter per la broma que 'ls ha jugat arrendant las contribucions de aquella capital.

Tots los contribuyents se veuen venir á sobre un gran cúmulo d' extorsions y abusos de tots calibres. La ma implacable del arrendatari no tindrà compassió á ningú, y tothom tem quedar mes expremut que una taronja escorreguda.

Y ara díguinme: si aixís tracta en Navarrorreverter als seus paisans ¿com tractará al resto dels espanyols? De la manera que s' mereixen... ¡per calssasas!

La senmana proxima donarem la *Campana extraordinario* corresponent al mes de setembre. Conforme veurán, tant per l' ilustració com pel text será un número verdaderament excepcional.

Lo periódich *El Eco de Gracia* está preparant un número extraordinari á benefici dels malalts y ferits que tornan de las guerras de Cuba y Filipinas. Celebrém moltíssim que l' periódich gracienc s' haja decidit á seguir lo nostre exemple, desitjantli que obtinga 'ls millors resultats en bé del patrióich y benéfich objecte que s' proposa realisar.

CARTAS DE FORA.—*Mollet*.—Camp de las ambicions de, una colla de cacichs sembla aquest poble. Ja en las últimas eleccions municipals van demostrar de lo que eran capassos; pero avuy, havent vist que las numerosas societats *La Pau y La Concordia* marxan unidas y están disposadas á defensar sos mes legítims drets, ells que han format un Circul batejat ab lo nom de conservador, en lo qual hi donan balls ab piano de qua, no s' contentan ab menjar-se tots sols lo bunyol que han fet, sino que volen que tothom ne participi, y per aixó ab cara farrenya y tó amenassador las emprenen contra l' jovent ballador y sos respectius pares, dibent que si no van á ballar á n' el seu circul serán despedits de las terras ó no se 'ls donará mes feyna.—Y vegin de quina manera aquesta colla de despotas volen fer ballar al poble. Afortunadament ja vindrá dia que l' poble 'ls farà ballar á n' ells.

* * *Puigvert* (Lleyda).—La festa major de aquest poble s' ha vist amenisada ab uns esquellots de primera dedicats al home negre. Y no se li han fet perque s' haja casat ab la majordoua, sino per recordarli de una manera ruidosa qu' era la festa major, cosa qu' ell ho té olvidat, desde que l' Ajuntament va treure del pressupost municipal certa suma que se li pagava. Los esquellots repetits dos nits seguidas han tingut un éxit colossal. L' home negre se 'ls va escoltar ficat á casa seva, sense deixar-se veure en forat ni finestra, lo qual demostra que no sab agrahir los obsequis que se li dedican.

* * *Maspujols*.—Al ensotanat de aquí n' hi passan de molt crespas. Un dia estava venentse un calzer á un *plata y oro*, y haventli dit aquest que havia de tornarli cambi de un bitllet de banch, pujá á dalt en busca de pistrinechs, y al baixar de nou se trobá sense l' calzer y sense l' *plata y oro*, quedantse ab un pam de nas.—Ultimament s' ha verificat la rifa de un Sant Joseph vell que ni havia á l' iglesia desde temps inmemorial y que sobrava per haver sigut substituít per un altre de nou. Després de ser passejat pels carrers del poble, com també per cafés, tabernas y societats, venentse bitllets per tot arreu, resultá que l' tragueren unas monjetas secas, rénegas y corcadas que vinhen en la població.—Ara sols falta saber si dintre de la legislació vigent son permesas aquestas loterias. No estaria de mes que qui pot y deu demanés comptes al nostre ensotanat.

* * *Arenys de Munt*.—Lo passat dissapte sigué inscrita en lo registre civil, prescindint de tota cerimonia religiosa, una noya, filla de un honrat vehi de aquesta villa, presidint l' acte lo Sr. Suplent del Jutjat municipal, per ocupació del jutje. Poch ans de l' hora senyalada pera l' inscripció, se presentá á casa del interessat lo Sr. Secretari, acompanyat del vicari, si bé aquest se quedá al carrer faltantli tal vegada l' valor de demostrar á las claras que s' ficava en cosas que no li demanavan. Objecte de la visita: manifestar al interessat que se suspenia la celebració de l' inscripció, hasta haverse dictat fallo á una denuncia presentada pel rector y l' vicari, alegant que la llei no permetia portar las criatorias al Jutjat. Li manifestá ademés que havian anat al tartaner que havia de portar la comitiva, expressantli que fins á non avis no anés á la casa, lo mateix que si ells haguessen de pagarlo, y servint lo vicari no sé si de agutzil ó de rabadá. L' interessat, home bastant net de clatell, passá al moment al Jutjat, ahont estavan delberant l' autoritat ab el vicari. Cridat, després de marxarse l' sotana, en presència del jutje municipal, reclamá en contra la denuncia, y l' Jutje li féu justicia, cumplint extrictament la llei y disposant que s' verificás l' inscripció ab assistencia de la criatura. L' acte adquirí molta importancia, sent en gran número 'ls noys que anavan darrera la comitiva recollint los confits, que, segons costum de la població, se 'ls tiravan. Quan passavan per davant de la rectoria tothom se creya que 'ls ensotanats haurían sortit á reclamar lo ciri y la pela, pero no van ferho, sens dupte perque encare 'ls durava l' mal humor, al veure que no havia passat la séva.

ESPAÑA A LA VISTA

COLECCIÓN DE FOTOGRAFÍAS... A LA PLOMA

I

Un general-president que no sab qué té entre mans ni concebeix altres plans que anar menjant y cohen. Vol surgir conciliacions, pero per més qu' enrabona á cada non punt que dona van saltant novas rahons.

II

Paysatje rústich: montanyas. Un fulano, mal vestit, se mor de gana, arrupit sota d' un cubert de canyas. Més enllà un tipo grassó dina, movent xirinola. L' on es lo mestre d' escola, l' altre es el senyor rectó.

III

Antequera. Fatigat de tocar sol el pandero, lo famós pollo Romero parla ab la gent del vehinat. Diu que 'l séu nom no s' entela, qu' ell es l' únich que hi entén y que si aném malament la culpa la té en Silvela.

IV

Madrid: Un pis molt pètit. En Silvela fa un discurs a tres ó quatre madurs que forman el séu partit. Diu que aixó es un desespero, que sense ell no 'ns salvarem y que si estém com estém la culpa la té en Romero.

V

Selva cubana. Soldats, disparos, tochs de corneta, cargas a la bayoneta, edificis enrunats. A la dreta camps rostits hasta qui sab la distancia... A la esquerra una ambulancia recullint moris y ferits.

VI

Al Cantábrich. Lo govern llensa sonoras rialladas, gronxantse de las onades entre 'l balanceig etern. —¿Qué hi há?— un cop s' ha refrescat, telegrafia a Madrid. Y de Madrid, desseguit responen:—No hay novedad.

VII

El yankee 'ns posa la proa y si no 'ns mossega, 'ns lladra, y entre tant, la nostra esquadra se passeja per Lisboa. Aquí cántichs d' alegría y ruidosas ovacions... ¡Allá las expediciones desembarcant cada día!...

VIII

Quadro de fam. El pais demana pa, plora, crida, pateja... diu que la vida no pot suportarse aixis. ¿Qué fa perque s' aconsoli el govern?.. Molt seriament, pren la ploma incontinent y ¡zas! estanca 'l petroli.

IX

Marina. Cel llis, mar plana: el vapor ha carregat lo contingent senyalat. L' ancla amunt... ¡Cap a la Habana! ¡Quants planys al ayre s' entregan dins del vapor que ayrés corra! Y a la vora de la sorra, ¡quántas pobras mares pregan!

Per 'vny prou. ¿Qué aquestas vistas no 'ls agradan? ¿No? Pues bé; al quadern segón, potsé encare serán més tristas.

C. GUMA.

LO DESCUBRIMENT DE 'N TERCERILLA

Un home estava fet una furia. Tenia al pap una pila de coses contra 'l govern, y volia dir-las... ¡Vaya si las diria! ¿Qui li podia privar? —¿No hi ha 'ls drets individuals?— argumentava ell:—¿No hi ha una llei que 'ns autorisa per manifestar per escrit ó de paraula lo que pensém, lo que desitjem, lo que se 'ns ocorreix respecte a la gestió de la cosa pública?—

Donchs ell tenia que desembutxacar respecte a la cosa pública un remat d' atrocitats, y volia manifestar-las, volia escampar-las al vent, volia trompetejar-las en veu alta... ¡Y las trompetejaria, costés lo que costés!... ¡Vaya si las trompetejaria!...

En Tercerilla trassá 'l sen plan, apilá en la memoria tot lo que pensava dir, y un dia convocá un *Meeting proteccionista*. L' autoritat va anar a trobarlo la vigilia de la reunió.

—¿Vosté ha convocat un *meeting*?

—Sí senyor.

—Pues ja está desconvocantlo. Donadas las circunstancias económicas qu' estém atravesant, el patriotisme aconsella prescindir de *meetings* y borradas.

—Es que al amparo de la ley, tinch el dret de fer públicas las...

—¿Si?— va dirli l' autoritat:—shis de la ley... y no corri. Demá, a la porta del local que vosté ha llogat, hi haurá una dotzena de polissons ab instruccions categóricas.

—¿Qué vol dir categóricas?

—Vol dir... unas pessas de corda que serveixen per lligar als que celebran reunións sense permis de l' autoritat.

En Tercerilla desistí del *meeting* y rumiá un' altra cosa.

—Vaig a ferme republicá—va dirse:—ja que 'l proteccionisme resulta pecaminós; ab la bandera republicana a la má m' haurán de respectar per forsa.

L' endemá en totas las cantonadas s' hi veyan uns grans cartells firmats per en Tercerilla.

«*Meeting* republicano de protesta contra la gestión del gobierno.»

Segona visita de l' autoritat.

—Senyor Tercerilla, aquesta reincidencia comensa ja a ser de mal género.

—¿Com!—exclamá l' home ab sincera estupefacció.—¿també es peccat lo professor ideas republicanas?...

—Pecat precisament, no; pero es molt exposat a anar a parar als calabossos del govern civil.

—¿Protesto!...

—¿Tercerilla, Tercerilla!... Vosté te ganas de dormir a la sombra, y acabará per sortir ab la séva.

—De lo que jo tinch ganas es de manifestar a la cara del país lo que...

—¿Pero no sab—interrompé l' autoritat—que avuy el país no té cara ni ulls, ni desitjos de que li manifestin res?—

En Tercerilla baixá 'l cap, y se 'n aná rabiós y trayent foch pels caixals.

Li semblava mentida. ¡Ni proteccionista ni republicá! No podia ser res d' aixó!... O al menos, si ho era, no podia manifestarho...

Donantse materialment als dimonis, entrá en un café, y per apagar-se la set demaná una gaseosa.

Apenas acabava de fer saltar el tap, ja 's veié l' autoritat als nasos.

—Tercerilla ¿qué significa aixó?

—Significa que vaig a refrescarme un xiquet.

—¿No sab vosté que la gaseosa fins a cert punt es un explosiu?

—¿Y ara! ¿No fem bromas!

—¿Per bromas estém, com hi ha mon! Li recomano molta cordura; molta circunspecció y molt poca llengua, perque, francament, me sembla que vosté té 'l defecte de enrahonar massa.

—¿Pero si no dich res! ¿Si ni 'm deixan comensar! ¿Si apenas obro la boca ja me la cusen ab un parell de puntadas d' *orden* y *mandó*!...

—Es que 'ls temps no son a propósit per tolerar certa classe d' expansions. ¡S' ha de respectar una mica mes l' autoritat!

¡S' han de reforzar las válvulas! ¡S' ha de garantir l' ordre!...

Quan en Tercerilla va veures sol, doná un cop de puny al mármol de la taula y pregué una resolució desesperada, l' última resolució que pot pendre un home.

¡Va ferse carlista!

Y persistint en la seva idea de parlar contra 'l govern, convocá un *meeting* carlista, ab una allocució plena de bilis y ab un *¡Dios, patria y rey!* que girava d' espallats.

Lo mateix que qui posa oli en un llum! La reunió va celebrarse tranquilament; en Tercerilla digué mal del govern y de tot lo que se li va ocorre, va parlar de derramar l' última gota de sanch en defensa del R... y de varias lletres mes... y ningú li va tancar la boca, ni 'l va reptar, ni li va fer la mes lleugera observació.

Y en Tercerilla ara ho diu:

—¡Ja está descubert el secret! Si volén parlar y obrar ab tota llibertat, no siguén proteccionistas, ni zorrillistas, ni fisionistas, ni socialistas. Feuvós carlin ¡y al dret! Ja podén tirar barra: ningú us dirá res.

FANTÁSTICH.

RANSA, Inglaterra, Portugal é Italia s' han reunít al objecte de reprimir las piraterías del Riff. Lo marqués de Rudini, president del Consell de Ministres de Italia es qui convocá la reunió, y ni ell, ni las demás nacions convocadas se varen recordar d' Espanya per res, sent així que 'l nostre país es, sens dupte, 'l qu' está mes directament interessat en los assumptos del Marroch.

Aquesta omisión, després de tot, no te res d' extrany.

Baix lo govern monárquich: Espanya s' ha anat, tornant tan petita y está la pobreta, tan arronsada, que las demás nacions d' Europa, han acabat per pérdrela de vista.

Se parla de la formació de una pinya de generals.

A pesar de lo qual, confesso la méva incredulitat.

No crech que a Espanya, a lo menos per ara, hi haja pinyas.

En va tractan de realisar la unió conservadora. Los *viudos* de 'n Cánovas son incompatibles ab las *fadrinas* de 'n Silvela. No hi ha cassament possible.

Quan l' all-y-oli está a mitj fer, unas vegadas en Paco Silvela y otras en Paco Romero, hi tiran un raig de vinagre y se 'ls nega. Lo admirable es que l' Azcárraga no s' haja ja cansat de remenar.

Decididament los dos pinxets de la conservaduría pertanyen a dos disintus rasses, totalment incompatibles.

En Romero es el gos. Per aixó ensenya sempre las dents.

Y en Silvela, 'l gat. Y per aixó ensenya sempre las unglas.

La nació espanyola no podrá viure tranquila fins al día que del gat y del gos no 'n quedin mes que las quas.

La ciutat de Badalona ha anat de part.

Y ha parit a un home de més de cinquanta anys... nada menos que a D. Manuel Planas y Casals.

Pare de la criatura es l' arcalde Palay, antich republicá... y avuy ja ho veuhén, nombrant fill adoptiu de la ciutat al gran cacich conservador.

La ciutat de Badalona protesta de que li atribueixin un part, del qual ella n' es completament ignocent.

Y té rahó que li sobra, puig fora per ella una desdita que l' obliguessin a casarse ab l' home de las galeatas y a tenir per fill al Hereu Pantorrillas. Lo qu' es aquest copo no poden ferlo seguir ni totas las barças del bou reunidas.

Una frase felís del republicá Gil Berges a propósit de las reformas antillanas conjuminadas pels monárquichs:

—Las reformas antillanas, mes que las páginas de la nostra historia, semblan una novela per entregas.

En efecte: per entregas se vá donant la promesa de las reformas... ó com si diguessen lo prospecte de una novela fabulosa.

Y per ategidura molt dolenta.

Sembla que de Filipinas s' han rebut telégramas demanant ab gran urgencia...

—¿Qué? L' envió de nous soldats?

—No senyors: l' envió de uns quants cargaments de paper d' escriure. A n' en Primo de Rivera se li ha acabat y n' necessita moltíssim per extendre novas propostes de recompensas.

Un banquet nocedalí.

D. Ramón rodejat dels seus, en una població del Nort, s' atipa com un lladre y béu com un inglés, y després que te la panxa plena y 'l cap com una caldera, s' alsa per fer un discurs.

¿Discurs m' has dit? No se 'n hi acut cap. Pero per sortir de apuros, entre rot y rot resa un pare-nostre, y al acabar exclama:

—Senyors: aquest es lo programa del integrisme.

¿Eh qu' es bonich?

Vaja, está vist que certas familias degeneran de una manera lamentable.

Al pare de 'n Nocedal li deyan Cándido, y no n' era gota.

En cambi al fill se li pot dir Gamarús sense temor de oféndrel, perque n' es y dels mes grossos.

S' ha quedat ab lo monopoli dels petrolis un germá del célebre Chavarri de Bilbao.

De aquesta manera, monopolisant la llum dels pobres la familia Chavarri podrá dir:—¿Qui 'ns empeta la basa?

Un Chavarri deixarà als socialistas sense representació en los Ajuntaments, per mes eleccions que guanyin.

Y quan los agraviats reclamin llum, l' altre Chavarri 'ls deixarà a las foscas.

Apropósit de 'n Fabié, un periódich de Madrid cita algunas frases de 'n Cánovas, que no careixen de gracia.

Quan en Fabié va entrar a la Academia, va llegir un discurs sobre en Rodríguez Rubí, y en Cánovas exclamá:—¿Qué erudito es este tonto!

Un altre día referintse al mateix, va dir:—Fabié es un tonto *adulterado* por el estudio.»

Al apotecari Fabié, aquestas frases de 'n Cánovas li han quedat encastadas com dos manxulas eternas.

L' Ajuntament de Granollers, segons diu un periódich no ha pagat encare 'l valor de la cera que va gastar en los funerals de 'n Cánovas.

Aixís m' agradan los ajuntaments, qu' encerin a tothom.

Al govern de la Reyna.

A l' animeta de 'n Cánovas.

Y hasta al cerer que 'ls proporciona la cera, que ja es el colmo de l' *encerament*.

¡Horror!

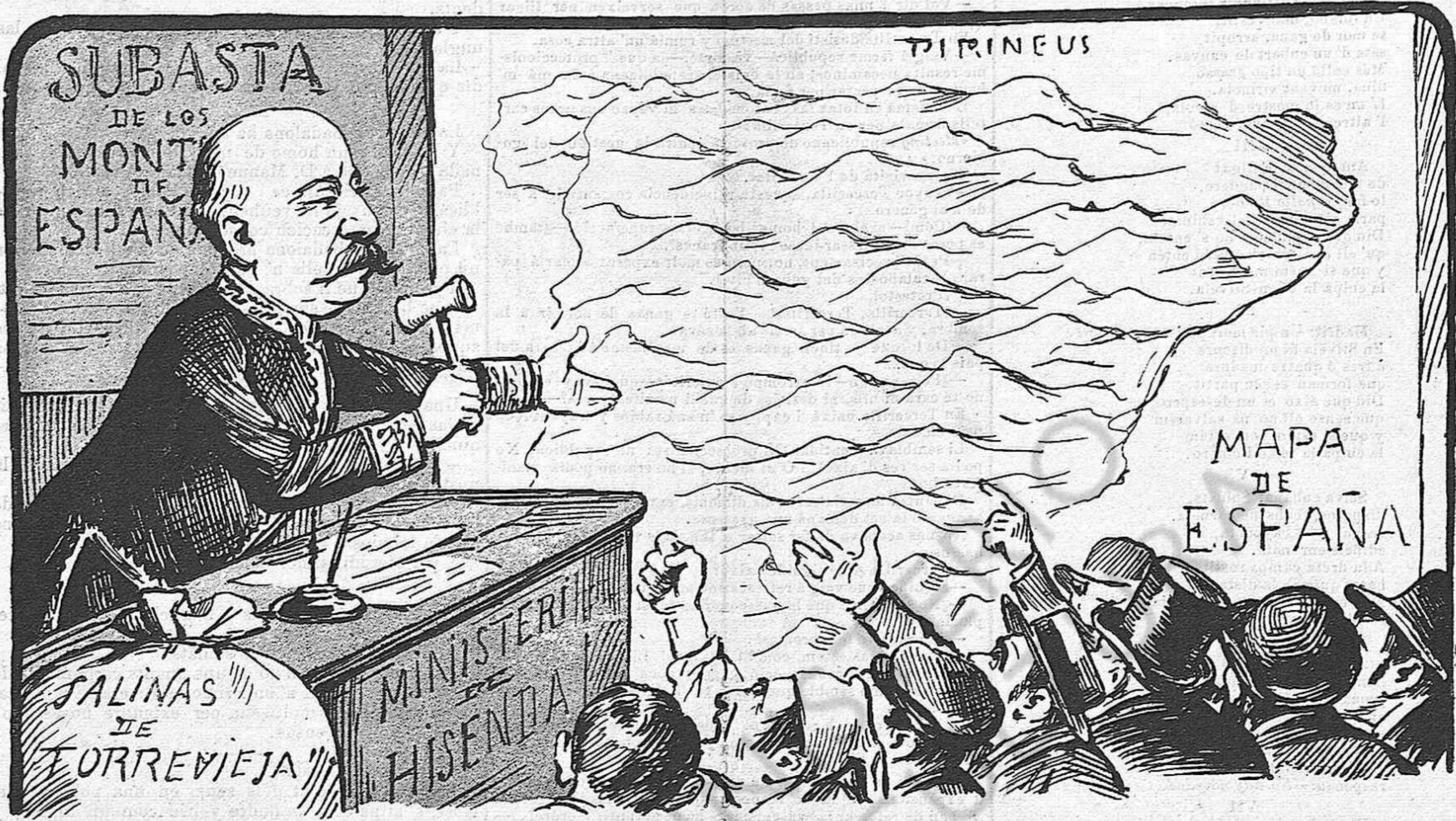
L' emperador de Russia acaba de decretar l' instrucció obligatoria en tot lo séu imperi.

«Lo que —segons lo corresponsal de 'n Brusi—constituye un grave peligro para su poder.»

Podrá ser aixís; pero de totas maneras es una gran cosa que 'l mateix Tsar s' haja decidit a fer ensenyar al seu poble las primeras lletres.

De l' ensenyansa superior se 'n podrá encarregar l' aliada de Russia: la República francesa.

A LA GRAN BARATURA!...

Acabeume las montañas, y tot seguit comensarem á subastar als espanyols!...

ENDEVINALLAS

XARADA

Beguda trobarás tú en tu; musical veurás que dona segona; y nota musical es la tres. Si no acertas ma xarada t'ho diré d'altra manera: prima-segona y tercera es la flor que més m'agrada.

L. ARGELÀ.

ANAGRAMA

La Rosa y jo festejavam aprofitant l'oasió i y quinas festas ens feyam!... Total los dos á un recó.

Quan de sopte la Tot d'ella se 'ns va presentá al davant lo mateix qu'una fantasma y ens varem quedar glassats.

PEPET PANXETA.

LOGOGRIFO NUMERIC

- 4—Consonant.
- 4 5—Producte vegetal.
- 1 5 6—Producte animal.
- 4 5 6 7—Teixit.
- 1 5 6 3 7—Part del cos.
- 1 2 6 7 4 7—Dona de Cuba.
- 1 2 3 4 5 6 7—Animal.
- 1 7 6 5 4 7—Objecte de viatge.
- 4 7 2 6 7—Moble.
- 1 2 6 7—Animal.
- 3 7 6—Condiment.
- 6 7—Musical.
- 1—Consonant.

JAUMET DE MASQUEFA.

GEROGLIFICH

TTTT + DDDD
IT
XI

JAUME ARANQUIL.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR

Ciudadans Peret del C., R. Sogas, A. Font, R. Homedes Mudo, Amich dels Ancells, R. Llobet, J. Modolell, P. B. Vilafranca, M. Garcia Julbe, Spinac, Un Gelidench, Antonet del Vendrell, C. G. Redembach, F. Sarasa, Joan Cervans, Una de La Linera, Maria Glaceu, M. de la Gracia, Joseph Novi, Un comprador, L. E. B., Noy de la Beneta, Cap de boll, y F. Bassas Palau:—Lo qu'eno an aquesta semana no fa per casa. Ciudadans Joan Fabregas, F. Rosich, Casaranyas, Victel, Un Canari, J. Trillas, Sisket D. Palla, J. de Canarfeio, J. E. F. de Vilafranca, Gonnella poetich, Tap de Suro, Marieta del Celá, Pepet Panxeta, J. Pont y Espasa, Un Catalanista, Grallayre dels Xiquets, F. de Vilafranca, Arrossaire Vilafranchi, Miquel Marquet Rascle, Un pare de familia, J. Bertran de la Serra y J. Aczur:—Insertarém alguna cosa de lo que 'ns envian. Ciudadá A. Mundet: No 'ns acaba de agradar.—J. Vicens: Molt celebrariam poder publicar la seva carta; pero l'estat excepcional en que vivim no 'ns ho permet.—Almasella: Es insustancial.—P. V y Casas: Va bé.—Ramonet R.: Li agrahim l'envio.—Un Noctámbul: Ho aprofitarém.—J. F. Gavires: Idem, idem.—Lluís Milla: Idem, idem.—Avi Etera: Li dihem lo mateix.—Vicentó: Ho trobem fluix.—P. P. T.: Va bé.—A. Llimoner: Gracias.—F. Comas: Veurém de aprofitar algo.—Telesforo Pegadella: Idem.—F. Ferr: Gendre: Trobem que no ha estat prou felis.—Espino: Hi ha alguna incorreccio.—Eutlla 19: Del mateix mal adoleix la que 'ns envia.—Escolís Petit del Vendrell: L' assumpto no té prou interés.—A. Pardo R.: Gracias per l'envio del retallet.—Chelm: Es molt fluix.—Carlos de Alfonso: L' assumpto no 'ns agrada.—Felic Cana: Aquesta mena de xistes s'han prodigat molt. Me refereixo al viatge, l'altra va millor.—J. Buguñá: La poesia es molt incorreccio, y 'l género á que pertany ja ja passat de moda.—A. Campdesune: Tal vegada tingui massa extensio la part descriptiva: contat com una senzilla anecdota, 'l treball crech qu'estaria millor.—B. Nani: La primera es fluixa: mirarém de aprofitar la sezona.—E. Bosch y Viola: Las traduccions de Heine han de ser fetas ab un esmero especial que no 's nota en la que vosté 'ns envia. L'altra es fluixa.—Mayet: La remesa va bé: gracias.—Ramon Llei: Prefeririam una composicio de assumpto festiu y mes original que la que 'ns envia.—Jep de l'arpa: Rebut lo duplicat: escrita ab mes concisio y ab mes brillo tal vegada faria per l'Almanach, ahont hi destiném los treballs mes escullits.—J. Novellas de M.: Va bé: gracias.—P. Colomer: ¿Per qué no tracte un assumpto mes acomodat a la realitat?—J. C. Montan: Aceptém la composicio.—Joan Via: Alguna coseta aprofitarém.—Anton del Singlot: Idem.—J. Bover Casellas: Es fluix.—Fidel Delfi: La composicio esta plena de ripis.—S. Bonavia: Veurém de aprofitar alguna cosa.—Lluís G. Satorrad: Queda acceptada.—Dolors Mont: La de vosté te poca sustancia: envihí un'altra cosa.—Surisenit: No li assegurem enviarli res: estém abrumats de feyna.—Budori de Maseguí: Es fluix.—S. Alsina y Clos: Va bé.—N. Rebalá: No ha estat tan felis com la semana passada.—J. Rosselló: Va molt bé y 'ns ho quedem tot.—F. Figueras: Idem.—J. Cap: La seva carta 'ns ha interessat molt.—Jumera: Veurém de aprofitarho.—J. Puig Cassanya: Lo de vosté va bé. Lo del seu amic deixa algo que desitjar.—Quimet: Molt bé.—Cantor de Catalunya: Es fluix.—Cida Hamete Beneyeli: Resulta la composicio tan naturalista que no 'ns atrevim á posarla en lletres de motllo.—E. Vilaret: Algo s'aprofitarà.—S. del Palau: Va molt bé.—Domingo Ducet: La narracio que 'ns envia no te prou interés.

ANTONI LOPEZ, editor Rambla del Mitj, 20
A. López Robert, impresor.—Asalto, 65.—Barcelona.

UN SOLDAT SOLDADOR

—Deixeu que us enganxi ó aneu en al diable.

—Jo ab aquest no lligo!... —Jo soch insoldable!

LA CAMPANA DE GRACIA

Publicarà lo próxim dissapte día 25

NÚMERO EXTRAORDINARI

Dibujos d' actualitat y text á l' altura de las circunstancias * 8 planas d' ilustració y text 10 céntims